

leží pěkně v řadě, prosím tě, má maminka, pak bratr a já s pacholátkem u pravého prsu. Pověz, Jindro, slíbíš mi to rukoudáním?

FAUST

chce ji odvést

Posloucháš mě? Slyšíš? To jsem já! Pojď, zachráním tě!

MARKÉTKA

Jít ven?

FAUST

Na svobodu.

MARKÉTKA

Tedy ven? Za živý svět, nikdy! Čeká-li mě venku hrob, pak ano, čeká-li mě smrt, pak pojďme, do věčného spánku, ale ani o krok dál. Ach, Jindřichu, jak ráda bych šla s tebou třeba na kraj světa!

FAUST

Neotálej! Cesta z vězení je volná.

MARKÉTKA

Vždyť si na mě počítají u silnice pod lesem!

93

FAUST

Pryč odtud!

MARKÉTKA

Ani za živého boha! — Nevidíš, jak sebou zmítá? Zachraň ubožáčka! Ještě sebou zmítá! Rychle, pospěš si, běž po lávce a lesem! Drž se vlevo,

v rybníce je trám. Běž! Zachraň děcko! Zachraň!

FAUST

Zachraň sebe!

MARKÉTKA

Dojít spolu jenom za kopec! Tam sedí na kameni maminka a hlava se jí kývá. Nezvedne ji, nepokyne, hlavičku má těžkou, musí spát, víš? Abychom ty a já mohli v blaženosti nocovat.

FAUST

popadne ji a chce ji odvéci.

MARKÉTKA

Začnu křičet, všechny vzbudím!

FAUST

Už se rozednívá, moje znejmilejší!

MARKÉTKA

Svítá, bude den. Můj poslední, můj svatební den.

— Nikde neříkej, že jsi byl u Markétky v noci.

Kde mám věneček! — Však se zas uvidíme. — Slyšíš, měšťané se kolébají ulicemi, šuškájí si, klinká zvonek. Hůlka praskne, zlomí se.

A každému hned v zádech zatrne, když projede mým týlem ostří. — Taký slyšíš zvonek?

MEFISTOFELLES

objeví se

Rychle, nebo s vámi bude konec. Moji vraníci jsou neklidní, už svítá.

94